No. 101. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 22 Augustus.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 55 ct. Brieven enz., franco.

Vooruit te ziene gevolgen der afstemming van de Revisie-Ontwerpen.

Menigeen schijnt zich die gevolgen onder al te sombere kleuren voor te stellen.

Wanneer de dubbele Kamer eene ampele mededeeling levert harer bedenkingen op die ontwerpen, benevens de aanwijzing, *in welke opzigten* deze haar onvoldoende voorkomen, — welk een en ander bij de Processen-Verbaal der Sectien als van zelf moet plaats vinden, voor zoover de leden hunnen afgelegden eed in deszelfs ganschen omvang gedachtig zijn, en dus *al hun vermogen* aanwenden, om te erlangen, wat het algemeen belang kan bevorderen, — dan zal de regering uit het centraal verslag noodwendig moeten ontwaren, dat door *meer dan een vierde* der leden die ontwerpen als ontoereikend worden beschouwd voor de algemeene belangen, en, inzonderheid in dit tijdsgewricht, voor de algemeen gevoelde behoeften der natie.

Daarop zal de regering gedwongen worden, een der twee volgende wegen in te slaan:

a. op de bedenkingen *geene* of *onvoldoende* antwoorden te geven, en te vorderen, dat de ontwerpen, zoo als zij liggen, bij de dubbele Kamer in openbare beraadslaging worden gebragt, misschien nog wel met de bedreiging, (van welke de aan- [illegible] gaf,) dat, bij het afstemmen van één der ontwerpen, de andere, bij de nadere overwegingen door de Eerste Kamer of de kroon, mede schipbreuk zouden lijden; of

b. naar aanleiding der gemaakte bedenkingen, meerdere of verbeterde voorstellen in te zenden, hetzij aan de *dubbele* Kamer, voor zoover de regering het vereischte gewigt wil hechten aan de laatste zinsnede van art. 232 der grondwet; of aan de *enkele* Kamer, na bijeenroeping van deze, voor zoover de regering oordeelt geregtigd te zijn om, volgens art. 229, het werk te dezen van voren af aan te doen beginnen, en alzoo beweert, dat de grondwetgevende magt geene bevoegdheid heeft, tot beoordeeling en beslissing, omtrent hetgeen in de grondwet behoort veranderd te worden, alvorens de gewone wetgevende magt op nieuw is gehoord en de Provinciale Staten in de gelegenheid zijn gesteld, door eene nieuwe ver- of her-kiezing van de buitengewone leden, van derzelver gevoelen omtrent het nieuwe werk, door den mond *hunner* afgevaardigden, te doen blijken.

Onder *b* vinden wij twee gevallen, van welke wij alleen het *eerste* mogelijk achten te kunnen voorkomen, — het inzenden namelijk van nadere voorstellen aan de dubbele Kamer, als door, en met opzigt tot welke, en der voorstellen tot wijziging, volgens art. 232, in *alles* gevolgd wordt hetgeen over het maken der wetten is bepaald, met uitzondering alleen der stemming; terwijl de wijze van handelen, in 1815 bij de wijziging der grondwet gevolgd, omtrent *hare* bevoegdheid te dezen allen redelijken twijfel opheft. [Zie het belangrijk art. op dit punt *H. B.* van den 14. Aug. N°. 2737.]

Wij nemen alzoo aan, dat de dubbele Kamer nadere voorstellen ontvangen zal, in welke, volgens gewoonte *iets*, doch in geenen deele *alles* gevonden wordt, wat zij door de meerderheid harer Sectien verklaard heeft, voor het algemeen belang noodzakelijk te achten.

Dan zal haar pligt zijn, (de eed der leden, welke hunne inzigten NIET zagen verwezenlijkt, zou het onze erachtens vorderen, omdat, volgens de zeer teregt gemaakte aanmerking, er geene rede zijn mag van eene jaarlijksche wijziging der grondwet;) *bij hun eenmaal uitgedrukt verlangen te blijven persisteren*, en, zoo dit niet helpt, liever *alles* te verwerpen, dat hetgeen *onvoldoende* is aan te nemen, waarvoor wij deze eenvoudige reden hebben, dat, bij de verwerping, het uitzigt behouden blijft, om te kunnen erlangen wat er eenmaal verklaard is, voor het algemeen belang noodzakelijk te zijn, doch, bij de aanneming, dit uitzigt zoo men niet aanhoudend aan het veranderen wil blijven, zoo goed als ten eenemale wordt vernietigd.

De verpligtingen van den vertegenwoordiger eens volks, die God heeft aangeroepen, ten getuige, dat hij zich voorneemt, om de belangen van dat volk *met al zyn vermogen* te zullen helpen bevorderen, zijn te verheven en te heilig, om tot een soort van spel gemaakt te worden; waarbij men de kansen berekent, of de regering *dit* of *dat* zal doen, wanneer *dit* of *dat* geschiedt.

Wanneer eenmaal, na een gemoedelijk en verstandelijk onderzoek, de stem van zijn geweten den vertegenwoordiger heeft gezegd: *dit* en *dat* vordert *het algemeene belang*; door dit te verlangen, zal ik DAT *belang met al myn vermogen bevorderen*, dan, dunkt ons, mag men geene transactie aangaan, en genoegen nemen met slechts een gering deel van hetgeen er noodig is; dan moet men, tot den laatsten oogenblik, pal staan in den strijd, om datgene voor het volk te erlangen, wat men eenmaal erkend heeft voor hetzelve tot behoefte te zijn; dan mag men niet zwichten, niet toegeven, maar moet men volharden tot men door eene onweerstaanbare magt overwonnen is; en *dan ook alleen* zal men met een zuiver geweten voor Hem kunnen staan, die den afgelegden eed gehoord heeft, en die denzelven in de eeuwige boeken, welke de lotgevallen der volken en de namen van hen bevatten, die geroepen waren, daarop invloed uit te oefenen, heeft opgeteekend.

Slaagt men niet in zijne pogingen dan zal men ten minste daar naar met al zijn vermogen hebben gestreefd, en bijgevolg verantwoord zijn.

Wordt er aldus gehandeld, dan bestaat er, ook bij eene gedragslijn der regering als onder *b* is beschreven, kans op verwerping van het nader door de regering voor te dragene, voor zoover dit niet beantwoord aan de behoeften der natie.

Handelt de regering, daarentegen, als onder litt^a *a* is voorzien, dan schijnt er mede wel geen twijfel te kunnen bestaan aan de afstemming der ontwerpen; en handelt zij eerst *na* die verwerping, zoo als bij *b* is aangewezen, ook dan nog is, gelijk wij getoond hebben, in geval van ontoereikendheid der nadere voordragten, eene afstemming te verwachten.

Zóó zou dan eindelijk het volgende moeten plaats vinden:

de regering zal aan hetgeen door de meerderheid der Staten-Generaal voor de natie verlangd wordt toegeven, of

de voordragten tot wijziging der grondwet, zullen, als onvoldoende, worden verworpen.

In het *eerste* geval zou de geheele natie [met uitzondering alleen van den AVONDBODE en zijne weinige vrienden,] juichen; wat in het *laatste* geval zou geschieden, willen wij trachten na te gaan.

De regering, meenende in hare denkbeelden te moeten blijven volharden, zou geene nadere voorstellen doen, en de dubbele Kamer zou ontbonden worden, en naar huis gaan.

De indruk, dien dit naar buiten, — maar vooral ook op de natie, die zoo reikhalzend naar afdoende verbeteringen uitziet, zou te weeg brengen, zou hoogst ongunstig zijn; en naar 't schijnt zouden de gevoelens van afkeuring geenszins de Staten-Generaal gelden, als welke, ter bekoming van het noodzakelijk geoordeelde, met al hun vermogen zouden hebben werkzaam geweest.

Kon de verwerping aan den eenen kant aanleiding geven tot eenige schokking van 's lands crediet, hiervoor zou een tegenwigt gevonden worden in den gebleken ernstigen wil der Nederlandsche vertegenwoordigers, om aan de natie te bezorgen, wat zij, zoowel als waarborgen voor een toekomstig geregeld en spaarzaam bestuur des lands, als voor hare onderlinge tevredenheid en hare eendragt verlangt en behoeft.

Leed nogtans het crediet, ook dit zou aan de volharding der regering [illegible] vaar, dat zij zich langs zoo meer zou *isoleren*, geenszins verminderen.

In deze gesteldheid moet nu een Europesche oorlog uitbarsten, en er behoefte aan wapening aan buitengewone heffingen of leeningen ontstaan!... Doch wij willen dit geval niet aannemen.

In October zal mede de gewone Tweede Kamer bijeen komen. Er zullen hoogst waarschijnlijk begrootingen, volgens het oude model, — doch niet waarschijnlijk nieuwe ontwerpen tot herziening der grondwet worden voorgedragen.

Er zullen al of niet voldoende inlichtingen omtrent onzen financielen toestand worden medegedeeld; en de duisterheden van het Amortisatie-Syndicaat zullen al of niet aan het licht komen.

De uitgaven zullen al of niet blijken door de Inkomsten te kunnen worden gedekt enz.

Wat zal de gewone Tweede Kamer doen?

Daar geen der waarborgen zoude zijn verkregen of verwezenlijkt, welke reeds bij de credietwet voor het eerste half jaar van 1840 en de Begrooting voor *dat* jaar als voorwaarde waren gesteld voor de aanneming van deze, — zal de Tweede Kamer, wil zij zich niet ten spot maken van geheel Europa, zonder zóódanige waarborgen, noch Begrooting, noch credietwet voor 1841 *kunnen* aannemen. Zij zal beweren, dat er nog ruim twee maanden voor de borst zijn, om aan den onzekeren toestand van Nederland een einde te maken, zij zal verklaren, door de aanneming der Begrooting niet te mogen medewerken, om dien onzekeren toestand te bestendigen.

Het is bijna zeker, dat zij niet anders zal kunnen, noch durven handelen; en dat de natie haar zoodanige handelwijze als pligt zal aanrekenen.

Wat zal nu de regering doen?

Zal zij weder onvoldoende revisie-ontwerpen voorstellen? Zoo ja, dat voorstellen zal, na de dit jaar verkregene ervaring en de kennis aan de gevoelens van de meerderheid der buitengewone leden, voor de gewone Tweede Kamer geen de minste beweegreden kunnen opleveren, tot de aanneming eener Begrooting of eener crediet-wet. Men weet toch te voren, wat het lot dier ontwerpen zijn zou, en wat er door de voordragt derzelve voor de natie zou worden verkregen.

Zal zij dan overgaan tot een' *coup d'état*, en bij een besluit belastingen uitschrijven?

Het besluit moge genomen worden, maar wie zal de uitvoering er van durven op zich nemen? Is niet art. 177 der grondwet, zijn niet de daarop gebouwde bepalingen van het wetboek van strafvordering, is niet zelfs de bedreiging bij het nog vigerende Code Pénal dáár, om de Ministers tegen misdrijven in de uitoefening hunner functien, tegen het inbreuk maken op de staatsregeling, te waarschuwen?

Maar, al durfden de Ministers het wagen, aan de uitvoering de hand te slaan, zouden zij kunnen hopen, dat de natie er zich aan zoude onderwerpen? Zij zouden door *dit* te onderstellen den geest, de stemming des volks ten eenemale miskennen. Maar, daar zij niet kunnen missen, hieromtrent beter ingelicht te zijn; daar wij hen nog altijd voor te eerlijk en te omzigtig houden, om zóó openlijk de grondwet met voeten te durven treden, — schijnt er voor zulk een *coup d'état*, ook wegens het niet kunnen reusseren van denzelven, weinig of geene vrees te bestaan.

Zal dan de regering *geene* belastingen heffen, en lijdelijk aanzien, dat de geheele staatshuishouding in volslagene wanorde worde opgelost? Wij gelooven het niet, ook niet wegens het gevaar, en ter zake van de verliezen, aan welke *zy zelve* zich daarbij zoude bloot stellen.

Derhalve zou er dan, bij slot van redenering, gegronde verwachting bestaan, dat zij, de lessen der laatste jaren indachtig, de meest wijze partij

kiezen zou; en geven toe aan de billijke wenschen en verlangens van een volk, dat zóó geduldig deze uitkomst zou hebben afgewacht, en zich daardoor te meer aanspraak op deze vervulling zijner behoeften zou verworven hebben.

Welligt zelfs, dat zij, bij de tevredenheid over deze uitkomst, al spoedig zoude vergeten, dat deze van de regering had moeten worden afgeperst, met gevaar van niet alleenlijk 's lands crediet, maar ook de geheele huishoudelijke orde te zien vernietigd en omver geworpen; en dat, alleen ter voorkoming van dit laatste, de wenschen des Nederlandschen volks waren verhoord geworden.

Onze conclusie is, na dit een en ander, dat de gevolgen van de verwerping der revisie-ontwerpen, bij vastheid en volharding der Staten-Generaal, om *voldoende* verbeteringen in de grondwet te erlangen, geene andere zijn zullen, dan dat die verbeteringen eindelijk ten behoeve der natie zullen worden verkregen. X.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen: dat ingevolge bekomene opgave er eene noodzakelijke herstelling aan de ophaalbrug over de Ravelijns-Gracht buiten de Rammekenspoort dezer Stad, zal plaats hebben, waarmede op Dingsdag den 25. dezer maand des namiddags ten een ure precies een aanvang zal worden gemaakt en gedurende drie achtereenvolgende dagen zal voortduren, gedurende welken tijd de passage voor Rijtuigen over gemelde Brug zal gestremd wezen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 20. Augustus 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN,

Gezien Artikel 155 der Grondwet; het Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland van den 3 Augustus 1832 No. 15, (Provinciaal Blad van Zeeland No. 94), mitsgaders de Artikelen 458, 471 No. 2, 472 en 473 van het Wetboek van Strafregt;

Gelet op 's Raads Resolutie van den 11. dezer maand;

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat door den Raad dezer Stad de volgende bepalingen zijn vastgesteld, omtrent het afsteken van Vuurwerken binnen deze Stad op den 24. dezer maand, zijnde de Jaardag van Neêrlandsch geliefden Koning.

ART. I. Het algemeen verbod, bij Art. 30 van het Reglement van Algemeene Plaatselijke Politie vastgesteld, om namelijk, binnen de Stad Vlissingen Vuurwerken af te steken, wordt voor den gemelden dag opgeheven, zullende mitsdien zulks op dien dag geoorloofd zijn, behoudens de uitzonderingen in de beide volgende Artikelen opgenomen.

ART. II. Het blijft verboden, om in eenig gedeelte der Stad met Schietgeweer, als: Snaphanen, Pistolen, Kanonnen, Donderbussen, Vuurpijlen en andere diergelijke zware en meer gevaarlijke Vuurwerken te schieten.

ART. III. Het blijft eveneens verboden, om eenige vuurwerken hoe genaamd af te steken in de nabijheid van kruidmagazijnen, mitsgaders van 's Rijks werven en maritime etablissementen; zullende mitsdien geene Vuurwerken mogen afgestoken worden:

Op de Oostzijde van de Pottekaai, van af de Roode Brug, en verder langs de geheele zijde dier haven, met inbegrip van den Steenen Beer, en dus tot aan den hoek van het Groenewoud;

De 's Gravestraat, de Onderstraat, het Oostelijk gedeelte der Palingstraat, de Wijnborgsche Kaai, tot aan de Marine Poort, de beide zijden van het drooge Dok, de beide zijden van het Groote of natte Dok, de Peperdijk, de Vrijgang en van af den Vrijgang, de Walstraat tot aan den Nieuwe Weg, alsmede de geheele Nieuwe weg ingesloten voorts het Waaigat, de Weststraat, de Koestraat, en de Straat loopende naar het Plein onder den Westdijk; de Breewaterstraat tot aan de Markt, de omstreken van het Pesthuis en de Westmolen, en verder alle Straten, Kaaijen en Pleinen meer, loopende langs of gelegen in de nabijheid van kruidmagazijnen en van 's Rijks werven en maritime etablissementen, zelfs al zijn dezelve bij dit Artikel niet bijzonder aangewezen geworden.

Art. IV. Alle overtredingen tegen de beide voorgaande Artikelen, zullen met boete en gevangenzetting worden gestraft, overeenkomstig Artikel 471 No. 2, en Artikel 473 van het Wetboek van Strafregt, en bovendien op de overtreders toegepast de Artikelen 458 en 472 van gemeld Wetboek.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 21. Augustus 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17. Augustus. De Heer *Guizot* moet heden te Londen zijn aangekomen, zoodat men niet lang het antwoord van het Britsche Kabinet zal behoeven te wachten, op de mededeeling, welke deze diplomaat in last heeft, aan hetzelve te doen. Dit antwoord ontvangen zijnde zal men met eenige meerdere zekerheid kunnen opmaken, welk het einde van de tegenwoordige crisis zal zijn.

--- Berigten uit Algiers van den 8. dezer melden, dat de brandstichtingen, tot zelfs in de omstreken der stad zich op eene schrikbarende wijze vermenigvuldigen. Die te midden der Fransche bevolking leven, zijn door *Abd-el-Kader* omgekocht om alle de etablissementen het eene na de andere in brand te steken. In den nacht van den 2 op den 3 hebben de Arabieren zich door de legerkampen en posten der vlakte weten heen te dringen, en zich zelfs tot voor de poorten van Algiers vertoond.

BELGIE.

BRUSSEL, den 18. Augustus. Men wil weten, dat het voornemen des Heeren *Thiers* is, om, wanneer er eene buitengewone aanvraag van gelden aan de Kamers zal moeten geschieden, eene nationale leening, zoo als in 1832, uit te schrijven. Maar de schatkist vloeit over van geld; in de bank van Frankrijk is een depôt van meer dan 180 millioen, en door op het oogenblik van oorlog de minst dringende openbare werken te staken, zou men voorloopig, zonder leening en zonder nieuwe belasting, over eene som van meer dan 550 millioen kunnen beschikken.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 18. Augustus. De ontevredenheid wordt hier dagelijks algemeener. Hoe weinig men dan ook zeide van de buitengewone vergadering der Staten-Generaal te verwachten, schijnt het nu toch te blijken dat men er zich meer van voorstelde dan men er thans van ziet. Reeds sedert 14 dagen bevinden zich de Heeren alhier, en behalve hun kleurloos antwoord op eene kleurlooze aanspraak, behalve hunne vurige discussie over de belangrijke staatsvraag of zwagerschap al dan niet ophoudt door den dood der persoon die de verzwagering aanbragt, weet men nog van hen, dat zij zich met overgroote meerderheid, in hunne afdeelingen, tegen een voortreffelijk voorstel van beraadslaging verklaarden, dat zij, eenige dagen geleden, aan het hof dineerden, en op 's Konings verjaardag door hunnen president te Scheveningen zullen worden onthaald. Verder verwacht men nog, dat zij, in de sectiën, eene zee van wenschen zullen uitstorten naar meer verbeteringen in de staatsregeling; het innig zullen betreuren dat, die wenschen niet worden vervuld; daarop de onvoldoende ontwerpen zullen aannemen, en vervolgens na een tweede diné of déjeuné ten hove huiswaarts zullen keeren. --- Meer en meer wordt men over zoodanige «vertegenwoordiging» verbitterd, en vindt dat de natie er eigenlijk niets aan heeft, gevolgelijk zeer goed de kosten aan dezelve besteed zou kunnen besparen. Overigens hoort men hier veel minder van de Kamers spreken dan wel van vraagpunten als deze: of de Pruissische regeringsvorm niet veel beter is, veel zuiniger, veel moreler, veel bevorderlijker voor wezenlijke talenten en verdiensten, dan een zoogenaamde constitutionele regeringsvorm? — In hoe ver een bestuur als dat der Ionische eilanden, wenschelijk is voor magtelooze landen, enz.? Kortom, de stemming is hier treurig; de eventuële botsing tusschen de groote Mogendheden ziet men hier vrij onverschillig te gemoet, als hadde men er weinig bij te verliezen.

Mengelingen.

QUINS schilderij van den Ierschen Adel.

Toen ik uit Schotland aankwam, landde ik in een ellendig dorp, 15 mijlen van Cork. Het bestond uit een dozijn kleine hutten, zoo omtrent als VAILLANT die van zijne geliefde Hottentotten beschrijft. De voornaamste daarvan werd door zekeren *Graaf* O'SELLEATHY, die aldaar herberg hield, bewoond. In korten tijd was het gansche dorp bijeen, om mij te begroeten, dewijl men uit mijn gevolg en naar mijn uiterlijk voorkomen zich inbeeldde dat ik een groot heer moest zijn. De *Graaf* O'SELLEATHY sprong toe en hield mijn stijgbeugel; de beide *Jonkheeren*, zijne zonen, die, voor de hut op den grond gezeten, zich met het schillen van wortelen onledig hielden, stelden deze geheel burgerlijke occupatie op zijde, en hielden, met de bevalligheid aan jonge edellieden alleen eigen, mijn paard vast. De *Graaf* wendde zich met kluchtige waardigheid tot een der barrevoetsche *Jonkheeren*, en zeide hem: «*Mylord*, daar uw broeder zonder onderkleederen is, komt het mij voegzamer voor, dat gij het paard in den stal geleidt; terwijl gij, *Mylord*, (zich tot den *Jonkheer* sans-cullotte wendende,) *Lady* AUGUSTA AMALIA DOROTHEA, uwe zuster, zult gelieven te waarschuwen, een kan bier van twee pences boven te brengen, want ik vermoed, dat mijnheer de reiziger van ons beste bier zal drinken.» Ik was genoodzaakt, in dit dorp den nacht door te brengen, en aldaar een souper van verbrande aardappelen en half bedorven eijeren te nuttigen; daarna was de *Graaf* zeer gedienstig, en drong mij de helft van zijn bed op: een oud ledikant zonder gordijnen, waar boven echter een wapenschild met twee gevleugelde paarden zonder koppen of staarten prijkte. Een groote oude morsige en krakende leuningstoel, en een vuil berookt stuk perkament, ruim twee ellen lang, waarop de stamboom dier doorluchtige familie met harde kleuren was geschilderd, en welke stamboom, zoo ik het wel gelezen heb, (want op dat oogenblik zonk het eindje kaars, waarmede de *Graaf* de goedheid had mij te lichten, geheel en al in de kruik, die men tot kandelaar had gebezigd) met NIMROD begon, maakte het geheel ameublement dier bel étage uit. De beminnenswaardige oudste zuster, *Lady* MATHILDA KAROLINE ANGELIQUE ELEONORE SOPHIA, welke ons vergezelde, verontschuldigde zich met onbeschrijfelijke bevalligheid, hoewel eene akelige turflucht mij dwong, om op een respectabelen afstand van *H. H. W. Geboren* te blijven, over den behoeftigen toestand van het vertrek, mij verzekerende, dat onderscheidene personen van hoogen rang in hetzelve gelogeerd hadden; zij voegde er zeer naïf bij, dat de bedlakens hunne primitieve kleur wel verloren hadden, en een weinig morsig waren, maar dat het nog geen *drie maanden* geleden was, dat hare tante, *Jonkvrouw* BARBARA MARIA ADELAIDE O'SELLEATHY, dezelve met eigen handen gewasschen had. Zij bragt ons vervolgens een ander licht, wenschte ons met eene buiging uit den tijd van Koningin MARIA goeden nacht, en verzekerde mij, dat haar broeder, *Mylord* KAREL WILLIAM, de oudste *Jonkheer*, niet nalaten zou, den volgenden morgen mijne laarzen te smeren. Het adellijk ledikant, met boonenstroo gevuld, walgde mij. Ik wikkelde mij in mijnen mantel, plaatste mij in de krakende leuningstoel, liet den *Graaf* in het bezit zijner illustre rustplaats, dacht over de gevolgen van het verkwisten van adelbrieven en titelen ernstig na, en de vermoeidheid deed mij in dit verblijf van *grootheid en ellende*, als een gemeen burgerman, al ronkende, deze armzalige adeltrots vergeten. (*Bell's Weekly Messenger.*)

Bij het Afbreken van de Kraan te Vlissingen.

Vaarwel, o werktuig, ons in beter tijd geschonken!
Vermolmde Kraan, vaarwel! de bijl klieft thans uw kruin.
Met Vlissings handelsbloei zijt ge ook in 't niet verzonken;
Uw rad'ren liggen dáár, en 't fraaije dak als puin.
Hoe nuttig waart gij eens! onmisbaar bij 't ontladen!
Helaas! geen enkel schip behoeft uw tilkracht meer.
Het gras groeit welig op de schaars bezochte kaden;
Geen straal van hoop, dat eens de welvaart wederkeer'.
Gij tuigt van diep verval, daar ge ons eens zijt gegeven
Tot nut der zeevaart en voor onzen handelstand.
Voor twee-en-vijftig jaar (*) werd ge uit den grond verheven,
En nu zijt gij verkocht, uw houtwerk wordt verbrand!
Wat thans te lossen valt, kan met de hand geschieden;
Zoo luttel is het werk, dat *Zeelands welvaart* geeft;
Voor d'arbeid van één man staan vijftig ambachtslieden
Gereed, daar men zoo vaak naar 't karigst dagloon streeft.
Zij, die met woordenpraal op Zeelands welvaart brallen;
Vooruitgang schild'ren, thans aan deze stad zoo vreemd,
Ofschoon zij dagelijks meer haar voorspoed ziet vervallen,
En 't lot haar trapsgewijs ook elken steun outneemt,
Beschouwen ligt uw val als nuttig en doelmatig,
Daar 't aan uw kaai een schoon en ruim gezigtpunt geeft;
Zij wand'len welgemoed, en vinden 't net en statig,
Ofschoon ook de arbeidsman in werkeloosheid leeft.
Vaarwel, o Kraan! uw val doet me aan de toekomst denken;
Verheft het staatsbelang, tot heil der stad, zijn stem,
En mogt de loop des tijds eens tot verbet'ring wenken:
Dan galme uw wapenspreuk: *ik worstel en ontzwem.* (§)

VLISSINGEN, 21 Aug. 1840.

(*) Volgens eene insnijding op het hout zelve, is de Kraan in 1788 gebouwd.
(§) Luctor et Emergo.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 20. AUGUSTUS 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walcher. Tarwe	f 10,50	Boekweit	f 6,40
Zeeuwsche Tarwe	- 10,20	Zeeuws. Groene Erwten	- 0,00
Oude Rogge	- 7,00	Idem Paardeboonen	- 0,00
Nieuwe Rogge	- 6,50	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 5,10	Koolzaad	- 12,75
Zomer Garst	- 4,75	Zomerzaad	- 0,00
Haver	- 5,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon	- 0,00	Raap-Olie	f 44,00 p. t.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 40,00 « t
Idem Witte Boonen	- 00,00	Lijn-Olie	- 55,00 « t
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 7,55	Raapkoeken	- 70,00 « 1040 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 21. Augustus. Sedert den 19. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Archimedes, T. Paul, Londen, ballast en passagiers; the Wandering, J. Hardy, Richmond, tabak; Eugène, H. Hansen, Hull, stukgoederen; Mathilda, J. Roose, Havannah, suiker; the Fairy Queen, W. Gains, Londen, stukgoederen; the Grafton, J. Smith, St. Petersburg, lijnzaad; the Soho, T. Whitecombe, Londen, passagiers en stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Mary, P. Gress, schors, Dublin; Nephtunis, D. Meesman, stukgoederen, Geneve; Nutcher, N. A. Burwell, ballast, Boston; Verstokt, A. L. Schmidt, Quebec; the Johns, G. Cumming, ballast, op avontuur; Resolution, M. N. Karebeck, ballast, Liverpool; Maria Theresia, W. T. Clark, ballast, New-Castle; Hosteline, N. Day, ballast, Jersey; Zephyr, C. P. Langreer, ballast, St. Ubes; Pegasus, J. Pickenpak, ballast, Villa Nova; Engelina Christine, J. Christenser, ballast, Noorwegen; Wannar, J. Gibson, ballast, Liverpool; St. Johannes, W. J. Ysselberg, ballast, Noorwegen; Febro, P. Sloglish, Middellandsche Zee, suiker. Van deze Stad is gezeild:

The Agnes, J. Robson, ballast, Sunderland.

Van Gend is gezeild:

Egide, J. van der Steen, ballast, Liverpool.

Advertentien.

OPENBARE VERKOOPING

op 's Rijks Werven der Marine te Vlissingen, op Woensdag den 26. Augustus aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, van voor s'Rijks dienst AFGEKEURDE GOEDEREN, bestaande in: een hoop Afval van Touwwerk, eene Sloep, eenige hoopen Brandhout, Krommer en Knieplaten, en Eiken Schalen, drie hoopen eiken Mot, en eene partij Teertonnen.

Zijnde alles daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien.

VLISSINGEN, den 7. Augustus 1840.

De Vice-Admiraal, Directeur en
Kommandant der Marine,
Bij deszelfs afwezigheid,
De Secretaris bij de Directie der
Marine te Vlissingen,
J. C. VERVATE.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.